

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเรื่อง " การพัฒนามโนภาพแห่งตนโดยการใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 " มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญเพื่อเปรียบเทียบมโนภาพแห่งตนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับและไม่ได้รับการฝึกกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยมโนภาพแห่งตนระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม ตารางที่ 4-7

ส่วนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม ตารางที่ 8-14

ส่วนที่ 1

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยมโนภาพแห่งตนระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง

ประเภทนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	47	10.896	0.99
กลุ่มควบคุม	44.2	10.054	

$$.05 \ t_{58} = \pm 2.00$$

จากตารางที่ 4 แสดงว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยมโนภาพแห่งตนไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยมโนภาพแห่งตนระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

ประเภทนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	55.13	11.159	5.07**
กลุ่มควบคุม	44.50	10.333	

$$P^{**} < .01 \quad (.01 \quad t_{57} = 2.39)$$

จากตารางที่ 5 แสดงว่า หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้คะแนนเฉลี่ยมโนภาพแห่งตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์มีมโนภาพแห่งตนในทางบวกสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยมโนภาพแห่งตนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง

ประเภทการสอบ	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนการทดลอง	47	10.896	4.38**
หลังการทดลอง	55.13	11.159	

$$P^{**} < .01 \quad (.01 \quad t_{29} = 2.46)$$

จากตารางที่ 6 แสดงว่า ก่อนและหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองได้คะแนนเฉลี่ยมโนภาพแห่งตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์มีมโนภาพแห่งตนในทางบวกสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยมโนภาพแห่งตนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม

ประเภทการสอบ	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนการทดลอง	44.20	10.054	0.25
หลังการทดลอง	44.50	10.333	

$$.05 t_{29} = 1.70$$

จากตารางที่ 7 แสดงว่า ก่อนและหลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มควบคุมได้คะแนนเฉลี่ยมโนภาพแห่งตนไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ส่วนที่ 2

การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนักเรียน ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามปลายเปิดให้นักเรียนเติมคำตอบ โดยมีแบบสอบถาม 7 ข้อ แต่ละข้อช่วยให้ทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

แบบสอบถาม	ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง
1. ถ้ามีคนแปลกหน้ามาที่บ้าน นักเรียนจะ....	การสร้างความคุ้นเคย มนุษยสัมพันธ์
2. นักเรียนคิดว่าใบหน้าของนักเรียน.....	การยอมรับตนเอง ความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. นักเรียนเป็นเด็ก.....	การมองเห็นคุณค่าของตนเอง
4. เมื่อครูเรียกไปทำกิจกรรมหน้าชั้น นักเรียนรู้สึก.....	การลดระดับความวิตกกังวล
5. ลักษณะเด่นของนักเรียนคือ.....	ความเชื่อมั่นในตนเอง หักคั่นคิดที่ดีต่อตนเอง
6. เมื่อเพื่อนยกย่องว่านักเรียนเป็นคนเก่งนักเรียนจะ.....	การสำรวจตนเอง การยอมรับตนเอง
7. เมื่อถูกครูตักเตือนในเรื่องใด ๆ ก็ตามนักเรียนมักจะ.....	การยอมรับตนเอง การปรับตัว การปรับปรุงตนเอง

ในการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสร้างความคุ้นเคยและความมีมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากคำถามข้อที่ 1 คือ ถ้ามีคนแปลกหน้ามาที่บ้าน นักเรียนจะ..... ปรากฏว่าคำตอบของนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีดังนี้

ตารางที่ 8 คำตอบของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากแบบสอบถามข้อที่ 1 ก่อนและ
หลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
ถามว่ามาหาใคร (20)	ถามว่ามาหาใคร (20)	ถามว่ามาหาใคร (19)	ถามว่ามาหาใคร (19)
ไปตามพ่อแม่มา (3)	ให้ยืนรออยู่แล้วไปตาม พ่อแม่ (3)	ถามว่ามาหาใคร (3)	ถามว่ามาหาใคร ไม่- ให้เข้าบ้าน (3)
ไม่เปิดประตูรับให้เข้า- บ้าน (2)	ไม่เปิดประตูรับเขา (2)	ไม่เปิดประตูต้อนรับ (3)	ถามว่ามีธุระอะไร (3)
บอกว่าพ่อแม่ไม่อยู่ (2)	บอกว่าพ่อแม่ไม่อยู่ (2)	ไปบอกผู้ใหญ่ข้างบ้าน (2)	บอกว่าพ่อแม่ไม่อยู่บ้าน (2)
ไม่ควรออกไปดู	ถามว่ามาหาใคร	ไปตามพ่อแม่มา (2)	ไปตามพ่อแม่มา (2)
ไม่ให้เข้ามาในบ้าน	ให้เข้าบ้านได้	ปิดประตูบ้าน รุ่งหนี	ปิดประตูบ้าน
ให้รออยู่หน้าบ้าน	ให้รออยู่หน้าบ้าน		

จากตารางที่ 8 สรุปได้ว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีพื้นฐานเกี่ยวกับการสร้างความคุ้นเคยและการมีมนุษยสัมพันธ์ รู้จักสร้างความคุ้นเคยกับคนแปลกหน้า แต่ก็มีบางส่วนที่หลังการทดลองมีความคิดเห็นแตกต่าง จากก่อนการทดลองไปในทางบวก เช่น ก่อนการทดลองตอบว่าไม่ควรออกไปดู แต่พอสิ้นสุดการทดลองคำตอบของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไปคือ ตอบว่า ถามว่ามาหาใคร

ส่วนกลุ่มควบคุมนั้นพบว่านักเรียนมีพื้นฐานในเรื่องนี้ดีเช่นเดียวกัน ก่อนการทดลองนักเรียนส่วนใหญ่รู้จักการสร้างความคุ้นเคยและมีมนุษยสัมพันธ์ เมื่อเปรียบเทียบคำตอบก่อนและหลังทำการทดลอง พบว่ามีนักเรียนบางส่วนที่ก่อนการทดลองมีความคิดเห็นในทางบวก แต่พอหลังการทดลองคำตอบจะเปลี่ยนไป เช่น จากคำตอบว่า ถามว่ามาหาใคร เปลี่ยนเป็น ถามว่ามาหาใคร ไม่ให้เข้าบ้าน เป็นต้น

ในการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการยอมรับตนเองและความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากคำถามข้อที่ 2 คือ นักเรียนคิดว่าใบหน้าของนักเรียน.....
ปรากฏว่าคำตอบของนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีดังนี้

ตารางที่ 9 คำตอบของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากแบบสอบถามข้อที่ 2 ก่อนและ
หลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
ดี (12)	ดี (12)	ดี (7)	ดี (7)
พอใช้ได้ (3)	ปานกลาง (3)	เหมือนแม่ (2)	ไม่ค่อยดี (2)
ซีห่วย (3)	ไม่หล่อ (3)	ซีห่วย (2)	ไม่สวย (2)
ไม่สวย เป็นรูปไข่ (2)	พอใช้ได้ไม่ซีห่วย (2)	ไม่ดี คนชอบล้อ (2)	ไม่ดี คนชอบล้อ (2)
ขรุขระ น่าเกลียด (2)	ดี (2)	หน้ายาว ไม่ค่อยสวย (2)	ไม่ค่อยสวย (2)
พอใช้ได้ดีดหล่อ น้อย ๆ (2)	ดี (2)	พอใช้ (2)	ไม่สวย (2)
ดีพอสมควร (2)	ใช้ได้ (2)	ซีห่วย (2)	ดีเป็นบางส่วน (2)
เรียบ ๆ (2)	สวยพอใช้ได้ (2)	ไม่เหมือนใคร (2)	ไม่หล่อ ไม่งาม (2)
น่ารักบนหน้า เกลียด	พอใช้ได้	หล่อ	ไม่น่ารัก
เหมือนลูกฆ่าละเปา	ดี	พอใช้ได้	ดี
		ตาหยี	ดี
		เหมือนไข่	กลมปานกลาง
		ปานกลาง ไม่สวย	พอสมควร ไม่ดีมาก
		ไม่ซีห่วย	
		เหมือนคนอื่น	เหมือนคนอื่น
		เรียบแต่น่ารัก	ไม่สวย
		เหมือนแม่	ไม่เหมือนคนอื่น
		ธรรมดา	ไม่ค่อยหล่อ

จากตารางที่ 9 สรุปได้ว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีความคิดเห็น
ในด้านการยอมรับตนเองและความแตกต่างระหว่างบุคคลไปในทางบวก แต่นักเรียนบางส่วนมี
ความคิดเห็นในด้านนี้ในทางลบ เช่น ตอบว่าใบหน้าของตัวเองน่าเกลียด ซีห่วย เป็นต้น ส่วน
หลังการทดลองนักเรียนส่วนมากมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในทางบวก ถ้าเปรียบเทียบกับก่อน
และหลังการทดลองพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองเปลี่ยนแปลงไปในทางบวก เช่น

จากคำตอบว่า ขรุขระ น่าเกลียด ก็เปลี่ยนเป็นดี และก่อนการทดลองตอบว่า ไม่ค่อย เป็นรูปไข่ เมื่อสิ้นสุดการทดลองก็ตอบว่า พอใช้ได้ ไม่ดี เหนือ เป็นต้น

ส่วนกลุ่มควบคุมนั้นพบว่าก่อนการทดลองนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในด้านนี้ ในทางบวกและในทางลบจำนวนใกล้เคียงกัน ส่วนหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มนี้ก็ยังมีความคิดเห็นเหมือนเดิม ถ้าเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลองพบว่า กลุ่มควบคุมมีความคิดเห็นเปลี่ยนแปลงไปในทางลบหลายคน เช่น ก่อนการทดลองตอบว่า เหมือนแม่ ไม่เหมือนใคร แต่หลังการทดลองตอบว่าไม่ค่อยดี ไม่หล่อ ไม่งาม เป็นต้น

ในการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการมองเห็นคุณค่าของตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม จากคำถามข้อที่ 3 คือ นักเรียนเป็นเด็ก.....ปรากฏว่าคำตอบของนักเรียน ทั้งสองกลุ่มมีดังนี้

ตารางที่ 10 คำตอบของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากแบบสอบถามข้อที่ 3 ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
ดีและฉลาด เรียบร้อย (11)	ดี มีวินัย เรียบร้อย ขยัน (11)	ดี ชอบช่วยเหลือเพื่อน (12)	ดี มีวินัย ขยัน (12)
พอใช้ได้(8)	ดีพอใช้ (8)	นิสัยไม่ดี อาย (3)	ไม่ดี (3)
ไม่ดี(3)	ดี (3)	ไม่ดี (3)	ไม่ค่อยดี (3)
ดี (2)	ดี (2)	เรียนไม่เก่ง ไม่มีใครรัก (2)	ดี (2)
เกียจคร้าน	ขยัน	พอใช้ (2)	เกเร ข้างพูด (2)
ดีปานกลาง	ดี	ไม่ค่อยดีเท่าไร	ดีปานกลาง ทะเยอทะยาน (2)
ดี บางทีก็ไม่เรียบร้อย	ดี พอสมควร	พอใช้ได้ (2)	พอใช้ได้
ดี ขยัน	ดี	ไม่ดี	นิสัยดี เชื่อฟังครูและพ่อแม่
ไม่แข็งแรง	แฉ่มใส ร่าเริง	ยังเล็กอยู่	ดี
ไม่ค่อยดี ปานกลาง	ไม่ดี	ผู้ช่วย	ชอบทำอะไรคนเดียว
		จน ไม่มีใครชอบ	ร่าเริง ชอบเล่น
		มีความสุขสบาย	ไม่ดี ใจไม่ไหว
		อึด เกียจ	

จากตารางที่ 10 สรุปได้ว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในด้านอารมณ์ เห็นคุณค่าของตนเองไปในทางบวก แสดงว่านักเรียนกลุ่มนี้มีพื้นฐานค่อนข้างดี แต่มีหลายคนเห็นว่าตนเองเป็นคนไม่ดี ส่วนหลังการทดลองนักเรียนเกือบทั้งหมดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในทางบวก ถ้าเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองเปลี่ยนแปลงไปในทางบวก เช่น ก่อนการทดลองตอบว่าเป็นเด็กดีคือ ไม่ดี ไม่แข็งแรง แต่หลังการทดลองตอบว่า ดี แจ่มใส ร่าเริง เป็นต้น

ส่วนกลุ่มควบคุมนั้นพบว่าก่อนและหลังการทดลองคำตอบของนักเรียนจะคงเดิมไม่เปลี่ยนแปลงเท่าไรนัก นักเรียนมีความคิดเห็นทั้งในทางบวกและในทางลบจำนวนพอ ๆ กัน ถ้าเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลองพบว่า มีนักเรียนบางคนที่มีความคิดเห็นเปลี่ยนแปลงไปบ้าง เช่น ก่อนการทดลองตอบว่า ไม่ค่อยดีเท่าไรนัก แต่หลังการทดลองตอบว่า ดีปานกลาง เป็นต้น บางคนก่อนการทดลองคิดว่าตนเองพอใจ แต่หลังการทดลองกลับตอบว่าเป็นเด็กเกเร ข้างพูด

ในการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการลดระดับความวิตกกังวลของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม จากคำถามข้อที่ 4 คือ เมื่อครูเรียกไปทำกิจกรรมหน้าชั้น นักเรียนรู้สึก... ปรากฏว่าคำตอบของนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 คำตอบของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากแบบสอบถามข้อที่ 4 ก่อนและ
หลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
ตื่นเต้น ตีใจ (7)	ตีใจ ตื่นเต้น (7)	ประหม่า อาย (7)	ประหม่า อาย (7)
ตื่นเต้น อาย (5)	อาย (5)	ตื่นเต้น กส่ว (5)	ตื่นเต้น พุดไม่ออก (5)
ตื่นเต้น (3)	ประหม่า (3)	ตีใจ (2)	อาย (2)
อาย (3)	ตื่นเต้น (3)	ตีใจที่ได้ทำเพื่อส่วนรวม	อาย ไม่กล้าพูด ตื่นเต้น
เขิน อาย (3)	ตีใจที่ได้แสดงความ สามารถ (3)	ส่วนรวม (2)	(2)
อาย	อยากทำด้วยความ ตื่นเต้น	เขิน (2)	เฉย ๆ (2)
ตื่นเต้น	กังวล	ตีใจ ตื่นเต้น (2)	ตีใจ ตื่นเต้น (2)
กส่ว	ไม่สบายใจ	ไม่กล้าแสดงออก (2)	ไม่กล้าแสดงออก (2)
เสียว วิตก	ตีใจ พอใจ	ตีใจที่ได้ความรู้สึกจากครู	ตีใจมาก
เต็มใจทำงานที่ครูให้	เต็มใจทำ	ใจเต้น ขาสั่น	กส่ว
ไม่มีอะไร	เฉย	ช้อออกมาทันที	หวาดกส่ว ประหม่า
ภูมิใจ มั่นใจ	ตีใจที่ครูเรียก	ไม่เป็นไร	ตีใจที่ครูใช้
ไม่อยากออกไปหน้าชั้น	อยากจะทำ	อายแต่ก็กล้าทำ	ไม่กล้า อาย
ใจเต้น	เฉย ๆ พยายามทำให้ สำเร็จ	กส่วมาก	กส่ว
		สบาย	ตีใจเพราะได้แสดง
		ธรรมดา ไม่มีอะไร	ความสามารถ
			ตื่นเต้น

จากตารางที่ 11 สรุปได้ว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในเรื่อง ความวิตกกังวลไปในทางที่มีความวิตกกังวลสูง คือ ตื่นเต้น อาย กส่ว ส่วนหลังการทดลองมีนักเรียนบางส่วนมีความวิตกกังวลน้อยลง และเปลี่ยนแปลงไปในทางบวก เช่น จากคำตอบว่า เขินอาย ก็เปลี่ยนเป็น ตีใจที่ได้แสดงความสามารถ หรืออยากทำด้วยความตื่นเต้นจาก วิตก ก็เปลี่ยนเป็น ตีใจ พอใจ

ส่วนกลุ่มควบคุมนั้นพบว่า ก่อนและหลังการทดลองนักเรียนมีความวิตกกังวลในระดับใกล้เคียงกัน เมื่อศึกษาจากคำตอบพบว่า คำตอบของนักเรียนส่วนใหญ่ไม่เปลี่ยนแปลงไปในทางบวก แต่มีหลายคนก็ก่อนการทดลอง ตอบว่า ดีใจที่ได้ทำเพื่อส่วนรวม ใจเต้น อายแต่กล้าทำ ธรรมดาไม่มีอะไร แต่หลังการทดลอง คำตอบเปลี่ยนเป็น อายไม่กล้าพูด ตื่นเต้น กลัว ไม่กล้าอายและตื่นเต้นตามลำดับ

ในการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองและทัศนคติที่ดีต่อตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมจากคำถามข้อที่ 5 คือ สักขณะเด่นของนักเรียนคือ..... ปรากฏว่าคำตอบของนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 คำตอบของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากแบบสอบถามข้อที่ 5 ก่อน

และหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
กล้าแสดงออก(2)	พูดเก่ง(2)	ซีเส้น ช่วยเหลือเพื่อน	ช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ
เรียนปานกลาง ซื่อาย	ขยันเรียน (2)	(3)	(3)
(2)		เรียนพอใช้ได้ (3)	เรียนพอใช้ (3)
ชอบช่วยเหลือผู้อื่น(2)	ชอบช่วยเหลือผู้อื่น(2)	ชอบหัวเราะ	ชอบทำงานแล้วคุยไปด้วย
ร่าเริง	มีเพื่อนมาก	เรียนไม่ค่อยเก่ง	เรียนไม่เก่ง พอใช้
ตัวไม่สูงและชอบคุย	อ่านหนังสือเก่ง	เรียนร้อยไม่ซีเกียจ	ชอบอ่านหนังสือ
ชอบเล่น เข้ากับเพื่อน	ไผ	ชอบสนุก มีนิสัยดีบ้าง	หน้าตาเป็นผิวตกรกระ
ได้ดี		ใบหน้า	ใบหน้า
ไม่ดี	ชอบชกต่อยกับเพื่อน	ร่างกาย ใบหน้า	เข้าร่วมกับเพื่อนได้
นิวล้วย	เล่นดนตรีเก่ง เรียนดี	การเล่น	เล่นกีฬา
	พอสมควร	ใบหน้า	นิสัย
ไม่ทราบ	ไม่ทราบ	กล้าแสดงออก ไม่อาย	กล้าแสดงออก ลังลาร
ชอบแกล้งคนอื่น	เก่งภาษาอังกฤษ	ในสิ่งดี	ผู้อื่น
ใบหน้า	มีมาก	เด่นตรงใบหน้า	เชื่อฟังพ่อแม่และครู
ขมเยอะ	ความเป็นลูกผู้ชาย	เวลาทำอะไรเพื่อนบอก	ยิ้ม
พูดเก่ง ชอบสังเกตุ	เรียนดี ช่วยเหลือเพื่อน	ว่าเด่น	
ฟันใหญ่ ขูาง	ฟันเหมือนฟันม้า	เปิดเผยตัวเอง	มือ
ผมหยักคัก	ผมหยักคัก แก้มเหมือน	ชอบทำแต่ความดี	ความอาย
	ผู้ชาย	เป็นคนไม่ดี	มือ
หน้า	ตัว	ชอบรับใช้ครู	ชอบอาสาทำงาน
หุ่น	หน้า	ซื่อตรง	ทำการบ้านทุกวัน ช่วย
ชอบเล่น และคุย	ดี		ครูทำงาน
อ้วน	หน้า	ความหล่อ	ชอบแกล้ง
นิวซ้ายเป็นแผล	นิวซ้ายเป็นแผล	เป็นคนเรียนร้อย	ผมล้วย วาดเขียนเก่ง
เรียนร้อย เล่นกีฬาเก่ง	มีไผตรงจุมุก	พูดเสียงดัง	พูดเสียงดัง
เรียนเก่ง	ใบหน้า	เวลาเพื่อนแกล้งชอบว่า	การแต่งตัว
คนชอบว่าฉันมีปมด้อย	พื่อนร่า เล่นกีฬา	เสียงดัง	
ผมหยิกแต่ล้วย	ไม่มีอะไรน่าเกลียด	งก ซีเกียจ	เป็นแผลที่ขา
ล้วย เรียนเก่ง ขยัน	ช่างคุย	เรียนร้อย อ่อนโยน	ใบหน้า
ผม	ผม	การทำถูกมักมีคนชม	ผม
อ้วน	อ้วน	เลื่อม	
	-	ผม	ผมหยิก

จากตารางที่ 12 สรุปลงได้ว่าก่อนการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองและทัศนคติที่ติดต่อดตนเองไปในทางบวก เช่น ตอบว่า ตนเองกล้าแสดงออก ชอบช่วยเหลือผู้อื่น พูดเก่ง เรียนเก่ง เป็นต้น ส่วนหลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ก็ยังคงมีความคิดเห็นต่อดตนเองไปในทางบวกและมีบางคนก่อนการทดลองตอบว่าตนเองชอบเล่นและคุย แต่หลังการทดลอง คำตอบเปลี่ยนไปเป็นตนเป็นคนดี

ส่วนกลุ่มควบคุมนั้นพบว่าก่อนการทดลอง นักเรียนมีทัศนคติที่ติดต่อดตนเอง เป็นส่วนใหญ่ และหลังการทดลองนักเรียนก็ยังคงสภาพเดิม คือ ยังตอบคล้าย ๆ กับก่อนการทดลอง

ในการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสำรวจตนเองและการยอมรับตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากคำถามข้อที่ 6 คือ เมื่อเพื่อนยกย่องว่านักเรียนเป็นคนเก่ง นักเรียนจะ.....ปรากฏว่าคำตอบของนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีดังนี้

ตารางที่ 13 คำตอบของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากแบบสอบถามข้อที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
ดีใจ ภูมิใจ รักษาความดีไว้(8)	ดีใจ กล่าวขอบคุณ(8)	ภูมิใจที่เพื่อนชม ชอบคุณ(9)	ภูมิใจ กล่าวขอบคุณ(9)
ประหม่า เขิน(7)	อาย(7)	บอกว่าไม่เก่ง อาย(8)	พูดว่าไม่เก่ง อาย(8)
ไม่ยอมรับ ถ่อมตน(3)	ไม่ยอมรับที่เพื่อนบอก(3)	ดีใจ (3)	ดีใจ (3)
อึ้ง(2)	อึ้ง(2)	ไม่ชอบ อาย (3)	ดีใจที่เพื่อนชม (3)
ไม่ชอบ	สับสน	ทำตามตามสบาย	อึ้งอึ้ง
เหลิง	ยอมรับตนเอง	เฉย ๆ	เฉย ๆ
เขิน อาย ปฏิเสธทันที	ดีใจ พอใจที่เพื่อน ๆ ชม	ชอบใจ บอกว่ายังมีคนที่เก่งกว่า	อาย ชอบใจ
อวด	ดีใจ	เหลิง	ดีใจ
ยอตัวเอง	เขิน	เหลิง สับสน	สับสน
ธรรมดา	ดีใจ	เสียใจ	ทำอะไรไม่ถูก
พูดว่าเธอก็เก่งเหมือนกัน	ขอบคุณที่เพื่อนชม	ดีใจ	อาย
บอกว่าสันตังใจทำ	ดีใจ		
ไม่ค่อยชอบ	ไม่ชอบ		
ไม่ค่อยชอบเท่าไร	ดีใจ		

จากตารางที่ 13 สรุปได้ว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลอง ล้วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสำรวจตนเองและการยอมรับตนเองไปในทางที่ไม่ยอมรับในความ สามารถของตนเอง เช่น ตอบว่าประหม่า ไม่ยอมรับ ถ่อมตน เป็นต้น แต่หลังจากการทดลอง นักเรียนส่วนใหญ่ยอมรับตนเองมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนและหลังการทดลองพบว่า คำตอบ ของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัด เช่น จากไม่ค่อยชอบ เปลี่ยนเป็น ดีใจ หรือ จากคำตอบก่อนการทดลองบอกว่า เหนิง เปลี่ยนเป็นยอมรับตนเอง แสดงว่านักเรียนมีความ เข้าใจในเรื่องนี้ดีขึ้น

ส่วนกลุ่มควบคุมนั้นพบว่า ก่อนการทดลองนักเรียนมีความคิดเห็นในเรื่องนี้ในทางบวก และทางลบ จำนวนใกล้เคียงกัน ส่วนหลังการทดลองนักเรียนบางคนมีการเปลี่ยนแปลงความ คิดเห็นไปในทางบวกและทางลบ ทำให้จำนวนคำตอบในด้านการยอมรับและไม่ยอมรับ ยังคง ใกล้เคียงกันอยู่

ในการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการยอมรับตนเอง การปรับตัวและการปรับปรุงตนเอง ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากคำถามข้อที่ 7 คือ เมื่อถูกครุฑก่เตือนในเรื่องใด ๆ ก็ตาม นักเรียนมักจะ.....ปรากฏว่าคำตอบของนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 คำตอบของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากแบบสอบถามข้อที่ 7 ก่อน
และหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
เชื่อฟังและปฏิบัติตาม (13)	ยอมรับแล้วนำมาปรับปรุง (13)	เชื่อฟังครู ยอมรับความ ผิด(12)	เชื่อฟัง ทำตาม(12)
อาย เสียใจ (4)	ยอมรับความผิด แก้ไข(4)	เคঁรำใจ น้อยใจ อาย (6)	เสียใจ (6)
ไม่ค่อยปฏิบัติตามที่ครูสั่ง (2) เฉย ๆ	เงยบ (2) ปรับปรุงแก้ไข	ไม่ค่อยฟัง (3)	ไม่ทำตาม (3)
ตั้งใจฟัง สำนึกผิดที่ทำ ไป	ตั้งใจฟัง	ไม่พูดอะไร เฉย ๆ ตั้งใจฟังแต่ไม่ทำตาม	เฉย ๆ ตั้งใจฟังอย่างดี
ซิม ใครมายุ่งก็โกรธ	อาย	ละอายใจ	รู้สึกตัว
ไม่ชอบ	โกรธครู	ทำตามที่ครูตักเตือน	ซิม
ถ้าผิดก็เฉย ถ้าไม่ผิด ก็แสดงเหตุผล	อยู่เฉย ๆ แล้วปฏิบัติ ตาม	ทำให้ดีขึ้น ไม่เข้าใจที่ครูบอก	ซิม เคঁรำใจที่ครูตักเตือน
กลัวถูกตี	กลัว	กลัว	เงยบ
กลัวแล้วไม่ทำ	หน้าเสียบ	เงยบ ๆ ซิม ๆ	กลัว
ไม่สบายใจ	แก้ไข	ทำตาม	อยู่เฉย ๆ
เคঁรำ	ขอโทษครู		
อาย	กลุ่มใจ		
น้อยใจและอายเพื่อน	เสียใจ		

จากตารางที่ 14 สรุปได้ว่า ก่อนการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีความคิดเห็นใน
ด้านการยอมรับตนเอง การปรับตัวและการปรับปรุงตนเองไปในทางลบ เช่น รู้สึกอาย เสียใจ
กลัว น้อยใจ เป็นต้น ส่วนหลังการทดลอง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในทางบวก คือยอมรับฟังแล้ว
นำมาแก้ไข ปรับปรุง มีส่วนน้อยเท่านั้นที่ยังมีความรู้สึกในทางลบ เมื่อเปรียบเทียบก่อนและหลัง
การทดลอง พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นเปลี่ยนแปลงไปในทางบวก เช่น ก่อนการทดลองตอบว่า
อาย เสียใจ แต่หลังการทดลองตอบว่า ยอมรับความผิด แก้ไข หรือก่อนการทดลองตอบว่าไม่

สบายใจ แต่หลังการทดลองตอบว่าแก้ไข เป็นต้น

ส่วนกลุ่มควบคุมนั้นก่อนการทดลองนักเรียนมีความคิดเห็นในเรื่องนี้ไปในทางลบ เป็นส่วนใหญ่และหลังการทดลองความคิดเห็นของนักเรียนก็ยังคงสภาพเดิม ไม่เปลี่ยนแปลงไปทำให้นักแสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มนี้มีสภาพก่อนและหลังการทดลองใกล้เคียงกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย